

Namn, ålder och vart bor du?

Jag heter Helene Larsson är idag 51 år och bor i Svartsjö som ligger ca 3 mil utanför Stockholm.

Foto: Peter Wilhelmsson

Jag är uppvuxen i en liten lantlig by, eller till och med en socken som heter Hilleshög på Färingsö. När jag växte upp så bestod Hilleshög mest av sommarboende förutom vi och några till så det fanns inte så många andra barn i byn. Bästa tiden på året var somrarna, då fick de äldre paren besök av sina barn och barnbarn. En sommar kom en av familjerna ut som vanlig, och de hade en ny familjemedlem med sig en bedårande liten samojedtik som hette Sunshine och mitt hjärta var för alltid förlorat för rasen.

Det första jag gjorde när jag flyttade hemifrån var att köpa min första samojed, det är nu 33 år sedan.

Hur många hundar har du och hur aktiverar du dem?

Idag har vi 3 samojedtikar som är mellan 1 år och 7 år. Vi är lite av "allätare" när det gäller aktiviteter beroende på var jag själv är i livet och vilka hundar som lever hos oss. Förr om åren så har jag varit väldigt aktiv på brukshundsklubben med alla grenar som erbjuds där, men det var lydningen som jag fastnade för. Vi har också testat en del vallning och det är riktigt spännande att se hur anlaget finns hos våra hundar fast många är övertygade om att de ska äta upp de stackars fåren.

Vi mycket ute i skogen och tyvärr är den här årstiden i Mälardalen allt annat än trivsamt, mest isiga vägar och mycket mörker. När underlaget tillåter så cyklar vi, antingen på min rosa damcykel, kickbike eller trehjuling. Släden har dock inte varit ute så mycket de senaste åren pga snöbristen. Det blir en del varv i spåret med kedjor på släp. Till min hjälp har jag också sambons äldsta son som springer långa distanser med hundarna.

Har du några förebilder inom rasen?

Jag beundrar verkligen alla som aktivt arbetar med och för vår fantastiska ras i en positiv anda. Det är en del tråkiga grupperingar även inom vår ras och vilket är ganska konstigt när många egentligen vill samma sak fast på olika sätt. Jag skulle önska en större tolerans från fler håll och också en gemensam uppmuntran till att så många som möjligt aktiverar sin hundar med det som passar dem.

Bästa Polarhundsminne eller upplevelse.

Det finns massor av härliga minnen genom åren, inte minst alla träffar med alla våra trevliga valpköpare. Det som ligger i närminnet är nog vintern 2011-2012 när fam Jakoby lånade Emmet och Clara och fick vara med på träning och tävling. Jag tränar gärna själv men att kliva ut i spåren på en tävling/meritering känns fortfarande långt borta och att mina hundar fick denna möjlighet känner jag en stor tacksamhet för, tack Natalie och Samuel.

Foto: Camilla Nyström

Vad gör jag med hundarna när ingen ser?

Jag gör nog det som alla hundägare gör. Hundarna får höra mina innersta tankar och funderingar och jag vet att de aldrig kommer skvallra det vidare till någon.

Har du några framtidsplaner och mål för hundarna och dig själv?

Just nu har vi fokus på Claras rehabilitering efter hennes korsbandsoperation i december. Det är ett gediget schema men till sommaren hoppas jag att hon är så gott som återställd igen. Vi kommer åka på några vinterturer tillsammans med goda vänner och det ser jag fram mot. Kanske blir det något meriteringsförsök om jag lyckas lura ut en god vän i spåret. I ett litet längre perspektiv funderas det på kommande avelsplaner. Kanske blir det 2017 som vi hittar vår nya tomt och kan påbörja ett efterlängtat husbygge med tillhörande anpassade hundförhållanden.

Foto: Peter Wilhelmsson

Har du någon polarhundbok, film, tv eller internet som du vill rekommendera till andra rasfantaster att ta del av?

Jag har tyvärr inte det.

Hemsida eller blogg. Nja, hemsidan är inget att skryta med eftersom tiden, och kanske kunskapen inte räcker till att hålla den uppdaterad.